

www.kontrabassoklubi.fi

Kontra-C (aikaisemmin Basisti)

Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti

22. vuosikerta.

Ensimmäinen lehti julkaistiin vuonna 1982

Painos 150 kpl

Päätoimittaja: Miika Asunta (vt.)

Toimituskunta: Yhdistyksen hallitus

Taitto: Miika Asunta

Mainossihteeri: Katri Tuomennoro

Kopiointi ja
jakelu: Reijo Jukarainen
Kerasivu Oy
tulostus@kerasivu.fi
puh. (09) 294 8383

ISSN 0780-5519

Sisällysluettelo

Infosivu	2
Pääkirjoitus	3
Klubin nettisivut avattu	4
Musica maestro!	6
Bassometsällä	8
Ihanaa kun saa soittaa	12
Sihteerin päiväkirjasta	13
Pikahaastattelu: Aapo Juutilainen	14
Kesä- ja syyskuulumiset. Syyskokouskutsu	15
In memoriam David Walter	16
Uhritanssi	17

Suomen kontrabassoklubi ry.

Perustettu vuonna 1976

Hallitus 2003 www.kontrabassoklubi.fi

Puheenjohtaja

Miika Asunta
(045) 677 7842 miika.asunta@saunalahti.fi

Varapuheenjohtaja, Taloudenhoitaja

Sami Koivukangas
(041) 539 1873 sami.koivukangas@pp.htv.fi

Sihteeri

Johannes Raikas
(050) 380 7603 johannes.raikas@helsinki.fi

Tuure Koski
(040) 551 5311 tuure.koski@kolumbus.fi

Anna Rinta-Rahko
(050) 587 3010 arinta@siba.fi

Taru Tiisanen
(040) 583 3212 taru.tiisanen@kolumbus.fi

Ville Väätäinen
(040) 776 5276

Kansi: Helsingin festivaaliorkesterin soittajia
Amsterdamin Concertgebouw-salin lavalla.

Kontra-C on Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti, johon jokainen jäsen voi antaa myös omia artikkeleitaan julkaistavaksi. Jutut lähetetään toimitukseen mieluiten sähköpostitse. Suositeltavin tiedostomuoto on Microsoft Word. Konekirjoitusliuskoja ja selviä käsinkirjoitettuja tekstejä otetaan vastaan postitse.

Aineisto toimitetaan suoraan taittajalle:

Miika Asunta
Helsinginkatu 42 a 29
00530 HELSINKI
kontra-c@kontrabassoklubi.fi

Pääkirjoitus

Kansainvälinen kontrabassokilpailu Suomessa?

Varmasti monen mielestä tässä ei ole mitään järkeä, mutta tosiasia on se, että kontrabassonsoiton taso on maassamme niin korkea, että se kestää kansainvälisen vertailun, ja jotta väite ei jäisi pelkästään sanahelinäksi, se on myös näytettävä toteen. Sitä kautta pystymme hankkimaan paremmat mahdollisuudet saada pysyvää säännöllistä rahoitusta mestarikursseja ja konserttavierailuja varten.

Liian usein joudumme näyttämään tyhjiä taskuja, kun meille tarjotaan kiinnostavaa solistivierailua: vuosi-pari sitten puuhattiin kovasti Edgar Meyeria tänne, ja tänä syksynä Gary Karr olisi voitu saada Helsinkiin konsertoimaan. Jos vain olisi ollut rahaa. Ja sitä ei koskaan ole tarpeeksi. Ei sitä myöskään ole kilpailujen järjestämiseen. Eikä rahaa tunnu löytyvän myöskään oppilaitoksilla, bassomestarikursseille on varattu nollabudjetti.

Kyseessä on valtava projekti, mahdollinen ajankohta voisi olla vaikka vuonna 2006, jolloin klubin perustamisesta tulee kuluneeksi 30 vuotta. Kolme vuotta hankkeen toteuttamiseen ei ole kovin pitkä aika, mutta silti riittävä rahoituksen keräämiseen. Mukaan pitää saada kaikki suinkin vain kuviteltavissa olevat tahot. Järjestelyorganisaation on oltava niin vahva, ettemme vahingossa kaada koko yhdistystä konkurssiin - muitten jo tekemiä virheitä ei kannata käydä toistamaan. Hyvä malleja kuitenkin löytyy, sillä säännöllistä kilpailutoimintaa harjoitetaan menestyksellä vuosittain Uudessa-kaupungissa Crusell-viikoilla ja Lieksan vaskiviikoilla. Yhtä lailla kaikille tuttuja ovat Jean Sibelius-viulu- ja -kapellimestarikilpailut. Tarkoitus on, että omaan järjestelyorganisaatioomme saadaan kantaviksi voimiksi näissä tehtävissä jo kokemusta hankkineita erikoisosajia.

Miksi oma kilpailu? Yhtä hyvin täältä voi lähteä ulkomaille kilpailemaan. Varmasti niinkin, mutta kilpailuja ei ole kovin usein. Matkakustannukset tuntuvat helposti ylitsepääsemättömiltä, joten sijaisuuden tekeminen jossain orkesterissa on usein mieluisampi ja taloudellisesti vakaampi ratkaisu kilpailuohjelmiston hinkkaamisen sijaan. Ja sen kerran, kun kilpailupaikalle pääsee, joutuu soittamaan tuntemattoman pianistin kanssa oudossa salissa. Instrumenttikin on voinut saada matkalla siipeensä. Mielestäni myös bassonsoittajan kuuluu joskus saada nauttia kotikenttäedusta.

Tämän kilpailun pahin vastustaja olemme me itse. Kukaan meistä ei ole yksin valmis viemään tätä urakkaa läpi, mutta siitä on selvittävä voittajana, jos todella haluamme että kontrabassoklubilla voisi joskus olla se asema, jonka varmaankin jokainen meistä toivoo sillä olevan.

Miika Asunta

www.kontrabassoklubi.fi

Klubin nettisivut on avattu ja toiminnassa

Tässä vaiheessa olemme panostaneet pelkästään asiasisältöön. Graafinen näyttävyyys ja kuvat vielä puuttuvat, mutta ne ovat vain kuorrutus. Ruisleipä tulee tässä: nettisivujen tärkein toiminto on ilmoitustaulu eli foorumi, johon **kuka tahansa voi kirjoittaa viestejä**.

Toivomme, että kaikki tiedot tulevista tapahtumista laitettaisiin ilmoitustaululle. Siten parhaiten tiedämme mitä missäkin päin Suomea on tekeillä. Juuri tällaista tiedonvälitystä on paljon toivottu vuosien varrella, ja nyt siihen on viimein mahdollisuus.

Keskustelualueita voidaan tarpeen mukaan tehdä lisää. Ainakin toistaiseksi pidämme ilmoitustaulun avoinna myös yhdistykseen kuulumattomille. Periaatteessa on myös mahdollista luoda vain jäsenmaksun maksaneille näkyviä keskusteluja. Käytössä oleva foorumiohjelma on englanninkielinen, mutta tästä tuskin on kohtuutonta haittaa, käyttäminen on kuitenkin varsin yksinkertaista. Seuraavassa lyhyt käyttöohje.

Viestien jättäminen ilmoitustaululle edellyttää rekisteröitymistä (linkki **Register** sivun sinisen otsikopalkin alapuolella).

Rekisteröitymislomakkeessa täytetään:

Username: esim. Matti Meikäläinen tai Tiina Teikäläinen

Siis oma nimi (Etunimi+välilyönti+Sukunimi) on käyttäjätunnus.

Password: eli Salasana (varmuuden vuoksi kahdesti). Vähintään 3, enintään 32 merkkiä.

Email address: eli sähköpostiosoite (niinikään kahdesti). Tämän on syytä olla toimiva, ja sen voit helposti myöhemmin muuttaa, jos osoitteesi vaihtuu. Sähköpostiosoitteesi ei näy muille käyttäjille, mutta foorumin kautta voit kuitenkin lähettää postia muille käyttäjille, viestin vastaanottaja saa luonnollisesti osoitteesi tietoonsa, jotta hän voi siihen vastata.

Amerikkalaiseen tyyliin pitää vielä hyväksyä käyttöehdot ("I agree"). Ilmainen foorumisofta... sen siitä saa. Käyttöehtotekstillä ei ole mitään tekemistä kontrabassoklubin kanssa - pieni kauneusvirhe sallittakoon!

Rekisteröitymisen jälkeen voit kirjautua sisään kohdassa "Login", syöttämällä nimesi ja salasanasi vastaaviin kenttiin.

Jos rekisteröintilomakkeessa esim. vahingossa naputtelet nimesi väärin, ei hätää, laita mailia minulle niin teen korjauksen. Foorumisoftassa on toiminnot siltä varalta, että unohdat salasanan.

Uusi otsikko (viestiketju) aloitetaan painikkeella "New topic", ja vanhoihin viestiin vastaan painikkeella "Add reply".

Miika Asunta

Nettisivujen ylläpitäjä - palautetta ja linkkiehdotuksia saa lähettää!

Kontrabassoklubin ilmoitustaulu

Welcome Guest ([Log In](#) | [Register](#))

• [Kontrabassoklubi](#)

[Help](#) | [Search](#) | [Members](#) | [Calendar](#)

Welcome back; your last visit was on Oct 8 2003, 17:35

• [Keskustelualue](#)

Forum	Topics	Replies	Last Post Info
Sana on vapaa	2	3	Oct 7 2003, 20:22 In: Tervetuloa! By: Sami Kivimäenoggs
Tapahtumat Konsertit, matineet, kurssitunnit jne.	1	0	Sep 24 2003, 16:53 In: Juho Markkainen konsertti... By: Mika Aaurba
Ohjeet Ilmoitustaulun liittyvää ohjeita	1	0	Sep 15 2003, 17:29 In: Rekisteröityminen By: Mika Aaurba

• [Tori](#)

Forum	Topics	Replies	Last Post Info
Ostetaan	0	0	-- In: By:
Myydään	0	0	-- In: By:

Please ensure that you complete all the fields fully, taking particular care over the password fields.

Please complete the form fully

Username eli käyttäjätunnus Etunimi Sukunimi (max 32 merkkiä)	<input type="text"/>
Please choose a Password eli Salasana Passwords must be between 3 and 32 characters long	<input type="password"/>
Please re-enter your password eli Salasana uudelleen It must match exactly	<input type="password"/>
Please enter your email address You will need to enter a real email address	<input type="text"/>
Please re-enter your email address	<input type="text"/>

Terms of Service

Please read fully and check the 'I agree' box ONLY if you agree to the terms

Please remember that we are not responsible for any messages posted. We do not vouch for or warrant the accuracy, completeness or usefulness of any message, and are not responsible for the contents of any message. The message express the view of the author of the message, not necessarily the view of this BB. Any user who feels that a posted message is objectionable is encouraged to contact us immediately by email. We have the ability to remove objectionable messages and we will make every effort to do so, within a reasonable time frame, if we

I agree

Musica maestro!

Olipa kokemus! Melkeinpä kaikki pääkaupunkiseudun basistit ilmaantuivat Helsingin Konservatorioon tiistaina 30.9.03 kuuntelemaan kontrabassotaiteilija Juho Martikaisen ja pianotaiteilija Risto Laurialan konserttia. Konservatorion konserttisali tarjosi mitä upeammat puitteet kyseiselle konsertille.

luonnehtivan Hindemithin musiikkityyliä uusbarokiksi.

Sitten sieltä tulee Bachin Adagio. Voiko sen kauniimpaa säveltaidetta ollakaan? En edes ehdi ajatella mitään ja poskea pitkin vierähtää kyynel. Hätkähdän itsekin, mistä tuo nyt tuohon poskel-

Konsertti alkoi Bachin gambasonaatilla. Kun ensimmäiset basson äänet tulivat esiin, muistin taas kuinka upea soitin se on. Kun kuulee vain omaa soittoa päivästä toiseen, meinaa helposti kyllästyä siihen ainaiseen muminaan. Mikä siinä basson äänessä oikein on? Siinä on jotain käsittämätöntä taikaa! Konsertin ajaksi jäin lepäämään pehmeään mutta kirkkaaseen basson pörinään.

Hindemithin sonaatti bassolle pianolle tarjosi jännittävää vastapainoa edelliselle kappaleelle. Eikä se Hindemithin ajatus kovin kaukana barokista ole! Kuulinpa kerran erään muusikon

le ilmaantui? Siinä penkissä istuessa mietin mikä tässä musiikki-nimisessä asiassa on niin ihmeellistä, että se saa tunteet nousemaan pintaan tällä tavalla? Mikä on tuon musiikin voiman salaisuus? Musiikkihan on pelkkiä ääniä, erilaisia harmonioita ja rytmejä peräkkäin... Vai onkohan kuitenkin? Siinä on jotain, jotain mikä samalla sattuu ja samalla hivelee. Kirpaisee ja syleilee. Onkohan tämä sitä mitä tarkoitetaan kun sanotaan, että joku asia on elämää suurempaa? Aivan kuin musiikki tulisi jostain toisesta maailmasta. Sellaisesta unelmamaailmasta jossa kaikki olisi hyvin. Siellä surukin olisi kuin kaunis hopeinen

reunus jykevälle tyytyväisyyden tunteelle. Ehkäpä musiikin voima piilee siinä, että sen avulla pääsemme lepäämään johonkin olotilaan joka muistuttaa täydellisyydestä ja antaa unelmille siivet?

Oikein suuren suuri kiitos illan taiteilijoille ja kaikille muillekin! Toivottavasti otamme kaikki nyt mallia tästä ja järkkäämme lisää vastaavanlaisia tilaisuuksia!

Teksti: Henrika Fagerlund

Kuvat: Sami Koivukangas

Väliajan jälkeen saimme nauttia viihteellisemmästä kontrabassotaiteesta. Kuulimme Gliéren Intermezzon ja Tarantellan sekä Koussevitzkyn Chanson Tristen ja Valse Miniaturen. Eikä kontrabassokonserttia ilman Bottesinia. Koko mahtavan laajan ohjelman päätti Allegro di Concerto ”Alla Mendelssohn”. Ja koska olimme yleisönä niin otettuja tästä runsaasta basson äänimaailmasta, saimme kuulla ylimääräisenä jälkiruokana kuulla vielä Bottesinin kauniin Elegian.

Bassometsällä

Viime kevään dramaattisten tapahtumien jälkeen syyskauteni alkoi aktiivisella uuden työbasson etsinnällä. Heti oopperaorkesterin 40-vuotisjuhlakonsertin jälkeen tarjoutui tilaisuus lähteä bassonhakumatkalle, kohteina René Zaal Hollannissa ja Tobias Festl Saksassa. Molemmilta on hankittu aikaisemmin oopperalle bassoja.

Jousien kokeilua: Jarkko Uimonen (vas.), René Zaal ja allekirjoittanut basson kimpussa.

Elokuun toisella viikolla oopperassa ei vielä pyörinyt näytöksiä, joten matkan pystyi toteuttamaan helposti samaan aikaan, kun Helsingin festivaaliorkesteri teki konserttimatkan Amsterdamiin. Jarkko Uimonen (Tampere Filharmonia) ja Henri Dunderfeldt (ooppera) lähtivät liikkeelle päivää ennen muuta orkesteria, tarkoituksenaan matkata René Zaalin luo päiväksi. Vain päivän varoitusajalla lähdin heidän mukaansa. Schipolin lentokentältä vuokrattiin auto, jolla ajoimme noin sadan kilometrin matkan Bellemiin. Matkan olisi toki voinut tehdä junalla - kolme vaihtoa, mutta tavaroita oli kuitenkin sen verran mukana, että katsoimme mukavammaksi liikkua autolla.

Perillä René tarjosi alkajaisiksi kevyen

lounaan (kolmen omeletin voileipiä paikallisessa kahvilassa), jonka jälkeen pääsimme testaamaan instrumentteja hänen uudella verstaallaan. Hän pahoitteli, että hänellä oli tällä hetkellä vain pari viisikielistä soitinta - ymmärrettävää, koska olin paikalla täysin varoittamatta. Jousia oli tarjolla runsaasti, ja niistä valittiin kaksi parasta seuraavan päivän Concertgebouw-salissa suoritettavaa jatkotestiä varten. Mielenkiinnosta soitettiin läpi lukuisa määrä erilaisia nelikielisiä bassoja.

Concertgebouwssa tapasin myös festivaaliorkesterin muut basistit: Sami Koivukankaan (niinikään oopperasta), ja Mikko Multamäen (Turun kaupunginorkesteri). Ennen harjoitusten alkua testailtiin jousia, joista tiukan harkinnan jälkeen valitsin toisen työjoukseksi. Aiemmin päivällä olin hankkinut junaliput Stuttgartiin, ja käynyt tutustumassa van Gogh -museoon. Illan ohjelmaan kuului luonnollisesti Olli Mustosen johtama festivaaliorkesterin konsertti, siis katsomon puolelta kuunneltuna ja seurattuna.

Torstain ohjelmassa oli ICE-junamatka Amsterdamista Stuttgartiin. Matka kestää vain noin viisi tuntia, sillä matkanopeus on parhaimmillaan

Jarkko soittovuorossa.

Festivaaliorkesterin basisteja lämmittelemässä: Sami Koivukangas (vas.), Mikko Multamäki ja Henri Dunderfeldt.

300 km/h. Maisemista ei siis juuri pääse nauttimaan; vieressä istunut slovenialaisrouva suositteli matkan tekemistä perinteisemmällä, joskin huomattavasti hitaammalla IC-junalla, jonka reitti kulkee Reinin vartta pitkin. Junan saavuttua perille majoituin asemalla sijaitsevaan Intercity-hotelliin, ja pikaisen hampurilaisaterian jälkeen jatkoin matkaa saman tien Reutlingeniin, jossa Tobias Festl oli autoineen asemalla vastassa.

Etukäteen hiukan harmittelin, että tässä vaiheessa ei ollut ketään muuta kollegaa matkassa mukana, toisaalta ihan hyvä, nyt sain vapaat kädet rau-

hassa soittaa ja kokeilla bassoja. Kännykkään tuli myös rauhoittelevia tekstiviestejä, että mitään pakkoa ei ole löytää soitinta, ja että voin aivan hyvin palata tyhjin käsin. Nämä evästeet mielessäni saatoinkin keskittyä pelkkään testaamiseen, raha-asiatkaan eivät olleet varsinaisesti minun ongelmani missään vaiheessa.

Jatkoin testaamista vielä koko seuraavan päivän. Käytin testibiiseinä mm. Otellon sooloa, Mahlerin 2. sinfonian ensiosaa, Sibeliuksen 1. sinfoniaa, Bottesinin konserton kadenssia, Wagnerin Siegfriedin 3. näytöksen alkusoittoa, Sibeliuksen Kullervon sotaanlähtö-

World of Basses, Reutlingen, Saksa. Täältä taitaa löytyä soitinmelkein joka lähtöön!

Lisää WOB:n valikoimaa. Taustalla vasemmalla Tobias Festl.

fanfaaria, asteikkoja ja intervalliharjoituksia mensuurin tutkimiseen ja mahdollisten soinnillisten epätasaisuuksien löytämiseen. Jokaisella soittimella kahlasin läpi kaikki kaikki päivittäisessä työssä tarvittavat äänet ja sävyt. Aina yksi juttu kerrallaan yhdellä bassolla.

Kollegasta olisi varmasti ollut hyötyä kuuntelemassa ja arvioimassa soittimia etämmältä kuultuna – ja vastaavasti soittamassa, jolloin itse olisin voinut vertailla soittimia kauempaa kuunnellen. Toisaalta testikierrosten määrä olisi varmasti jäänyt vähäisemmäksi, ja aikaa

olisi myös kulunut jutusteluun enemmän. Vertailusoittimia oli kuitenkin riittävästi, joten uskalsin luottaa omaan arviooni.

Kahden päivän perusteellisen soitannon jälkeen saatoin todeta, että kaikkiaan viidestä viisikieli-

Pitäessäni kahvitaukoa oli jazz-basistin vuoro kokeilla soittimia. Tobias Festl oikealla.

sestä soittimesta yksi vastaa parhaiten omaa mielikuvaani siitä, minkälaisen soittimen haluan. Vasta tämän jälkeen kysyin hintatietoja.

Viestitin tilanteen Suomeen, ja päädyttiin siihen, että soitin siirretään helpompien yhteyksien päähän Hampuriin (=Finnairin Airbus, jonka tavaratilan luukusta bassolaatikko mahtuu takuuvarmasti sisään), josta käyn sen myöhemmin noutamassa. Oli aika palata takaisin kotiin ja jättää varsinainen kaupanteko muiden huoleksi.

* * * * *

20.9. kävin viimein noutamassa soittimen päiväselään Hampurista, ja Ferdinand Seitz -basso on nyt ollut pari viikkoa käytössäni.

Mukanani oli sekä bassolaatikko että bassopussi, kotelo jäi Hampurissa lentokentälle säilytykseen.

Hakumatka osoitti jälleen kerran sen, että kaikista hyvistä neuvoista

huolimatta bassolaatikon kanssa matkustaessa saa erittäin tylyä palvelua, ja kokee itsensä täysin amatööriksi. Helsingissä tyhjän laatikon kanssa ei ollut minkäänlaisia ongelmia, luukunottamatta sitä, että lähtöselvityslabyrinttiin ei mahdu laatikon kanssa.

Hampurissa Finnairin yhteistyökumppanin virkaintoinen nuori lähtöselvitysvirkailijatar otti tilanteesta kaiken ilon irti: laatikko piti toisen virkailijan todistaessa käydä punnitsemassa, paikalle hälytetty lastauspäällikkö kävi kertomassa että se ei välttämättä mahdu kyytiin. Tietysti veloitettiin myös ylipainomaksu. Onneksi olin paikalla hyvissä ajoin, että tiskillä ei ollut jonoa, joten saatoin suhtautua kyykytykseen huumorilla, tosin pinna oli lopullisesti katketa kun näin lastaajan istuvan laatikon kannen päällä. Onneksi Kolstein-kotelo on vahvaa tekoa eikä vaurioita tällä kertaa syntynyt.

Lastaaja ehätti karata.

WOB Hampuri: alakerran showroom

Perillä: allekirjoittanut ja Ferdinand Seitz -basso. Rakennettu 1820-luvulla Mittenwaldissa, alunperin 4-kielinen.

Näiden kokemusten jälkeen olen ehdottomasti sitä mieltä, että yksin bassolaatikon matkustaessa kannattaa pyytää kantaja avuksi. Palvelu on toki maksullista, mutta hinta on pieni saavutetusta hyödystä, sillä kantaja tuntee lentokentän kuin omat taskunsa: tietää tavarahissin sijainnin, ja osaa tarvittaessa ohjata jonojen ohi business-lähtöselvitykseen, jossa asiat hoituvat kitkattomasti. Kannat itse vain käsimatkatavarat.

Toinen opetus on se, että bassolaatikon mitat ja paino kannattaa ilmoittaa jo varauksen yhteydessä, tällöin lentoyhtiö sitoutuu kuljettamaan soittimen, eikä buukkaa tavaratilaa täyteen rahtia. Tosin ylipainomaksulta tuskin tälläkään tavalla välttyy. Kannattaa myös harkita kalliimman lentolipun ostoa, koska business-luokan lippuun kuuluu enemmän matkatavarakiloja.

Yritin ennakkoon selvittää Helsinki-Vantaan lentokentän systeemejä, koska edellisestä roudausmatkastani on lähes kymmenen vuotta ja sen jälkeen terminaalien järjestelyt on uusittu perusteellisesti. Sähköpostivastaus tuli matkan jälkeisellä viikolla:

”Finnairilla ei ole erikseen erikoismatkatavaratis-kiä. Erikoismatkatavarahihnat ovat lähtöaulassa 1 ja lähtöaulan 2 economy puolella jokaisen tiskin vieressä. Todella suurten matkatavaroiden kanssa ei ole syytä mennä labyrinttiin. Mikäli seurueessa on useampia matkustajia on yhtenä

vaihtoehtona se, että yksi jonottaa normaalisti tiskille koko seurueen lippuen ja passien kanssa ja muut odottavat matkatavaroiden kanssa sivummalla. Virkailija selvittää matkustajat ja ilmoitetun matkatavaran määrän ja poletoi tavarat siellä missä niiden kanssa odoteltiin ja ohjaa matkustajat tavaroineen hissille.

Mikäli on yksin liikkeellä on paras neuvo kysyä apua business-puolen lähtöselvityksestä, neuvonnasta tai Ilmailulaitoksen oppailta.”

A-kielen viritysruuvi on yläpuolella, muuten kielten järjestys on tavanomainen.

Seitz takaa. Basso on joskus pelastettu tulipalosta, pohjan lakka on alhaalta mustunut.

Teksti & kuvat: Miika Asunta

Ihanaa kun saa soittaa!

Oppilas opettaakin opettajaa...

Olen aloittanut kontrabassopedagogin työt ja todennut, että itsehän minä siitä opin valtavasti. Minä opetan oppilaita, mutta aivan yhtä paljon he opettavat minua. Ja koska oppiminen on aina upea asia, ajattelin jakaa näitä oppimiani asioita teidän kanssanne.

Suuren opetuksen asenteesta ja sisusta antoi 8-vuotias Jonas-poika. Jonas aloitti bassotaipaleensa syksyllä ja musiikkiopiston taloudellisen tilanteen ja muiden vastaavien asioiden takia hän sai soittimekseen kokosellosta rakennetun, suoraan sanoen erittäin kehnon soittimen. Mutta poika on iloinen soittimestaan ja olemuksensa loistaa riemua kun sai bassostaan tuotettua ensimmäiset pizzicatonsa. Ja roudaaminenkin tuntui maailman hienoimmalta asialta.

Sitten juuri ennen toista soittotuntiaan Jonaksen äiti soittaa ja kertoo, että Jonas on kaatunut ja murtanut oikean kyynärpäätänsä. Jonas oli surullinen, koska ei pystynyt soittamaan, joten ehdotin, että tulisivat kuitenkin soittotunnille ja opettaisin vähän nuotteja ja vasemman käden asentoa. Ja pianhan pieni iloinen vesseli pyyhälsi käsi kauniisti paketissa bassoluokkaan äitinsä roudatessa bassoa.

Opetan Jonakselle vasemman käden asentoa ja sormien työskentelyä biisissä "Ostakaa makkaraa". Jonaksen painellessa vasemman käden sormilla minä näppäilen kieliä. Ja annas ollakaan, heti kun käännän selkäni hakemaan nuottipaperia, niin sieltähän kuuluu soittoa! Käännyn ja hämmennyn. Jonaksen kasvot loistavat voitokkaana. Siinä hän soittaa "Ostakaa makkaraa" käsi paketissa kuin vanha konkari! Sormet yltyvät paketin alta juuri ja juuri kielille. "Eihän käteen satu?", hätäännyn. "Mun isovelikin osaa soittaa tämän biisin!", Jonas hihkuu, eikä kivusta ole tietoakaan.

Käsi paranee nopeasti ja Jonas pääsee parin viikon päästä soittamaan jousella oppimiaan kappaleita. "Minulla on tapana sanoa, että kontrabasso on

mun ystävä" hän kertoo "me ollaan saman kokoisia!"

Ja taas ennen seuraavaa tuntia tulee soitto, tällä kertaa Jonaksen isältä. Jonas on treenatessaan saanut kontrabasson kaulan irtoamaan. En ihmettele sitä yhtään, sellainen romu tuo vanhasta sellosta tehty kone on. Rauhoittelen vanhempia ja sanon, että tuollaisia tapahtuu ja että basso on kyllä korjattavissa. Pieni järjestely, ja Jonas pääsee soittotunnille soittamaan toisen oppilaan pikkubassoa. Ja isän viulunrakentajatyökaveri korjaa basson viikonlopun aikana.

Näin Jonaksen bassoura jatkuu. Orkesteriinkin ollaan jo osallistuttu. Ja soittamista tulee harrasteltua niin paljon, että äidin täytyy välillä patistaa poikaa koulutehtävienkin pariin.

Mutta itse jään miettimään. Miten suuri onkaan pienen veijarin rakkaus matalääniseen soittimeen! Millaisella sisulla hän pusertaa eteenpäin kaikista vastoinkäymisistä huolimatta! Opettaja on saanut oppia paljon. Miten hienoa onkaan kun saa soittaa bassoa! Mieleen muistuu oman soittouran alkutaival. Silloin tuli soiteltua vaikka laastarit sormessa kun sormenpäiden nahat eivät olleet tottuneet. Mutta soittamaan oli pakko päästä. Se oli maailman hienoin asia.

Tämä riemu tahtoo helposti unohtua kun joka päivä sulkeutuu koppiin tuntikaupalla vääntämään pakkopullalta tuntuva nuottimöhklälettä. Ja minkä ihmeen takia? Onneksi sain tällaisen hyvän muistutuksen musiikin tarkoituksesta. Toivottavasti tästä välittyi inspiraationkipinää teille kaikille muillekin näin synkän syksyn keskelle!

Henrika Fagerlund

Sihteerin päiväkirjasta

perjantai 4.7.

Lukukausi alkaa vedellä viimeisiään. Sen merkinä tänään oli täysin mahdotonta saada harjoitustilaa koululta, joten otin basson kainaloon ja siirryin kotiin treenaamaan. Monet valmistautuvat ensi viikon tutkintoihin, ja lisäksi seuraavan lukukauden pääsykokeet ovat alkaneet.

Kesäkuu tuli käytettyä hyvin pitkälti treenaamiseen, lisäksi maalailin seinä ja suoritin Literaturkunde-kurssin sekä pesin lattiat jo ties kuinka monenteen kertaan. En oikein ymmärrä, miten ne on saatukin niin saataisiksi.

Ilmat ovat olleet viimeisen viikon viileät ja sateiset, sitä ennen olikin kuukauden verran - tai vähän ylikin - aikamoiset helteet. [Jälkikäteen todettakoon, että seuraavalla viikolla helteet alkoivat uudestaan kahta tiukempina. Heinäkuun lopulla oli sangen miellyttävää tulla vilpoiseen 30-asteiseen Suomeen.]

Ensi viikolla on tosiaan tutkintoja, basisteistakin kolme suorittaa diplomin. Tutkintojen alkuosat olivat jo pari viikkoa sitten. Pari erittäin menestyksestä diplomia odotettavissa!

Eilisiltana olin seuraamassa tanssiosaston aikaansaannoksia. Ilta oli kaksiosainen: aluksi nähtiin perinteinen modernin tanssin koreografia Philip Glassin musiikkiin ja jälkipuolella seurasi varsinainen "il spettacolo". Orkesterimontussa touhusi pieni jousisto, kolme soistista selloa ja rumpusetti. Näyttämön takaseinällä pyöri videoinstallaatio, joka aika ajoin muuttui live-kamerakuvaksi näyttämön tapahtumista. Esitys ei muutenkaan malttanut pysyä tanssitaiteen raameissa, vaan murtautui milloin puheteatterin, milloin pantomiimin puolelle. Tädit yleisössä olivat ihmeissään saadessaan jalkapalloja syliinsä, ja lopuksi soittajatkin kömpivät montusta lavalle temmeltämään. Kaiketi tämäläinen koulutus luo ennakkoluulottomia ja luovia taiteilijoita.

Lieneekö tarpeen mainitakaan, että tanssijoiden tekninen taituruus oli paikoin häkellyttävää.

Bassoprofessorimme Niek on pitkin kautta raahannut koululle kiintoisia tuttavuuksia. Aikaisemmin mainitun Herr Giesenin ohella bassoluokan tykönä on piipahtanut bassodiileri ja bassonrakentaja René Zaal, jolla oli mukanaan tuore viisikielinen, kopio Niekin työbassosta. Viime viikolla kävi jousenrakentaja Jochen jotakin, sukunimi ei peijooni sentään painunut mieleen. Hän tekee erinomaisia, sangen omantyyppisiä jousia - ja on muuten loisto persoona. Kahvilassa rupesi yhtäkkiä tiukkaan sävyyn läksyttämään tarjoilijaa, kun espresson crema ei ollut kunnollinen. Jännä, hiukkasen vaikeaselkoinen tyyppi.

tiistai 7.10.

Kesäloman heinäkuun lopusta lokakuun alkuun vietin Suomessa. Kuorojen parissa riitti töitä. Pidimme kesäleirin ja isännöimme islantilaista nuorisokuoroa, joka osallistui Sympaattifestivaaliin. Ja kausi piti saada suunniteltua siten, että toiminta pyörii, vaikken itse olekaan saapuvilla. Lomalla auttelin myös sukulaismiestä aitanrakennuspuuhissa tämän kesämökillä.

Esseniin palasin jälleen viime perjantaina. Lähdin keskiviikkoiltana lautalla Hangosta ja torstai-iltana hyppäsin junaan Rostockissa. Hampurissa oli junanvaihto, ja siitä eteenpäin vaunut alkoivat vain täyttyä ja täyttyä. Puolenyön jälkeen istumapaikat olivat jo kaikki täynnä, ihmisiä nukkui pitkin käytäviä; minunkin oli seistävä viimeinen tunti, kun junaan nousi paikkaliput ostanut seurue.

Perjantai 3.10. olikin pyhäpäivä. Koskapa aamiaistarvikkeita ei saanut kaupasta, piipahdin kahvilassa ja tapasin pulun, joka ei löytänyt ulos. Lauantaina kävin shoppailemassa. Ostin porakoneen ja kiinnittelin hyllyjä seiniin. Illalla lähdin Düsseldorfin. Siellä en ollut aikaisemmin

käynyt, ja se vaikutti selvästi eläväisemmältä kaupungilta kuin Essen. Basistikollega Aapo oli viikon alussa Helsingissä tavatessamme kertonut tulevansa viikonloppuna siellä käymään. Aapon ohjeiden avulla löysin sen kirkon viereen, jossa Vox Artis -orkesterin oli määrä konsertoida. Itse kirkkohän ei kuitenkaan löytynyt, ja Aapo tuli noutamaan eksyneen kadulta. Hienon ohjelman soittivat, ilo oli kuunnella. Konsertin jälkeen taiteilijoille oli hiukan tarjoilua, eikä ylimääräistä apajille luikkijaakaan ajettu tiehensä.

Aapon basso oli toki toimitettava majapaikkaan ennen kuin päästiin baariin. Ihmettelimme tovin ulko-oven lukko-kahvasysteemiä, ja uskoimme lopulta, että oven saa auki myös ulkopuolelta. Tähän tarvittiin tosin henkilökunnan apua. Jostakin syystä muut soittajat eivät kaivanneet illalleen jatkoa, joten palloilimme Aapon kanssa kahdestaan tässä kumpaisellekin oudossa kaupungissa. Aamulla heräsin kotoani Essenistä.

Eilen maanantaina olin koululla harjoittelemassa. Tapasin muutaman kaverin, mutta melko autiota siellä vielä oli. Vahtimestarit näyttelivät miltei uskottavasti aidosti ilahtunutta nähdessään suomalaisbasistin loman jälkeen.

Tämä päivä kului samoissa merkeissä. Koulun ilmoitustaulut antavat melko selkeää (tosin ei aivan yksiselitteistä) informaatiota alkavan lukukauden aikatauluista. Kuviot näyttävät pelottavan selkeiltä. Proffa tulee viikonloppuna pitämään ensimmäiset tunnit. Täytyy kai mennä vielä toimistoon aiheuttamaan jokin sekaannus, jottevät asiat nyt liian helposti lähtisi luistamaan.

Torstai 9.10.

Eilen shoppailin taas. Ostelin maalia ja aloitin yhden sisäoven maalaamisen. Aina sitä jotakin pientä hommaa keksii itselleen. Samalla tuli osteltua myös radio. Yhden kelvollisen kanavankin onnistuin jo löytämään: klassista musiikkia ja puheohjelmia. siis ihan kunnollinen tosikkojen kanava!

Loppupäivä olisi taas tarkoitus viettää koululla basson kanssa. Sinne siis!

Johannes Raikas

Pikahaastattelu: Aapo Juutilainen

Tapaamme UNKOn harjoitusten paussilla Helsingissä Johanneksen kirkossa.

Missä vaikutat?

Aloitin juuri opiskelun Sibelius-Akatemiassa Panu Pärssisen johdolla. Ensimmäinen bassonsoitonopettajani oli Martikaisen Juho Lapinlahdella muistaakseni vuonna -94 tai -95, Väättäisen Ville opetti minua vuoden verran Kuopiossa, jonka jälkeen opettajani oli Kari Räsänen. Ikää 19 vuotta.

Tavoitteesi?

Jotain kai sitä pitäisi soitella. Hyvä orkesteripaikka tai opetustyö. Olisi myös kiva saada tehdä soolojuttuja.

Bassosi?

Rubner

Teksti ja kuva: MA

Kesä- ja syyskuulumisia

Säveltäjä **Teppo Hauta-ahon** teos "Duo Basso II/III" on voittanut ensimmäisen palkinnon The British & International Bass Forum -järjestön sävellyskilpailussa Isossa-Britanniassa. Hauta-aho palkittiin kahdelle tai useammalle kontrabassolle kirjoitettujen teosten kategoriassa. Lisäksi Hauta-ahon toinen kilpailuteos, Jazz Sonata, ylsi soolobassosarjassa tuomariston suosittelujen sävellysten joukkoon.

Ensipalkinnon arvo on 300 puntaa. Voittoteos "Duo Basso II/III" esitetään brittiläisessä Bass-Fest-tapahtumassa elokuussa 2004. [fimic]

* * * * *

Jyväskylä sinfonian kontrabasson varaäänentohtajan koesoiton voitti Jani Koskela Tampereelta. Onnittelut!

* * * * *

Suomen kontrabassoklubi ry:n uudet säännöt on tarkastuksen jälkeen rekisteröity, ja asia on siten loppuunkäsitelty. Tänä vuonna kuitenkin pidämme vielä syyskokouksen, paikkana Tampere.

Kalmisto ja Edgar Meyer

KOKOUSKUTSU

Suomen kontrabassoklubi ry:n

SYYSKOKOUS

pidetään Tampereen konservatoriolla, Lundelininpolku 2

lauantaina 22. marraskuuta kello 14 alkaen

Kokouksen lisäksi ohjelmassa on matinea, jos olet halukas esiintymään, voit ilmoittautua Sami Koivukankaalle, puh. (041) 539 1873.

Tervetuloa!

In memoriam David Walter

22.3.1913-1.7.2003

David Walter aloitti viuluopinnot kuusivuotiaana, ja soitti resitaalin jo 12 vuotiaana. Hän opiskeli kontrabassonsoittoa Fred Zimmermanin johdolla edeten varsin nopeasti Fritz Reinerin johtaman Pittsburgh Symphonyn äänenjohtajaksi.

Hänet kutsuttiin Arturo Toscaninin johtamaan NBC:n sinfoniaorkesteriin, jossa hän soitti 15 vuotta. David Walter soitti aktiivisesti myös jazzia, ja hän kuului NBC:n Tonight Show'n bändiin parin vuoden ajan. NBC:n sinfoniaorkesterin lakkauttamisen jälkeen hän toimi ”Symphony of the Air” –organisaatiossa toimien bassojen äänenjohtajana ja johtokunnan puheenjohtajana.

David Walter oli Pablo Casalsin hyvä ystävä; hän osallistui 17 vuoden ajan Casals-festivaaleille Puerto Ricossa.

Hän toimi viiden vuoden ajan Princetonin kamariorkesterin soolobasistina. Hän oli New York City Ballet –orkesterin jäsen yli kolmekymmentä vuotta ja hän opetti Juillard School of Musicissa vuodesta 1969 lähtien.

David Walter vieraili Suomessa vuonna 1989 Korsholman musiikkijuhlilla, jossa hän piti mestarikurssin ja soitti Larssonin Concertinon orkesterin solistina, ja vuonna 1994, jolloin hän piti Sibelius-Akatemian koulutuskeskuksen järjestämän mestarikurssin.

Miika Asunta

Uhritanssi

**Jatkamme orkesteristemmojen ongelmakoh-
tiin liittyvää juttusarjaa. Tällä kertaa vuorossa
on Igor Stravinskin Kevätuhri, ja keskitymme
muutamaaan yhteissoitollisesti vaikeaan tah-
tiin teoksen lopulla.**

Teoksen loppuosaa - uhritanssia - on kutsuttu kapellimestarien hautausmaaksi, ja mielipiteitä siitä, miksi se ei tahdo pysyä kasassa on yhtä monta kuin soittajia ja kapellimestareita. Viimeksi mainitusta on niin helppo tehdä syypää, että tällä kertaa emme mene siitä missä aita on matalin, vaan nostetaan rima hieman korkeammalle. Tässä siis yksi kauha lisää hämmentämään soppaa.

Teos on periaatteessa triviaali, joistakin teoksen alkupuolen 5/8, 6/8 ja 7/8 sekä 9/8 tahtilajien lyöntitavoista (lähinnä 2+3 vai 3+2) on jonkin verran erilaisia näkemyksiä, mutta sinällään teoksen bassostemman soittaminen puhtaasta, lyöntimerkittömästä stemmasta on lähes ongelmaton. On vain jonninverran hankalaa löytää siivo stemma!

Harjoitusnumeroon 192 asti ollaan yleensä varsin yksimielisiä siitä milloin soitetaan. Mutta sen jälkeen tapahtuu jotain, mikä saa orkesterin natisemaan liitoksissaan ja tunteet kiehumaan. Tahtilajeina vuorottelee 2/16 ja 3/16. Jaksoa seuraa yksi 2/8 tahti, joka toimii maamerkinä, jonka jälkeen asiat taas yleensä ottaen loksahtavat kohdalleen. Keskitymme tähän lyhyeen 25 tahdin pätkään harjoitusnumerojen 192-197 välillä.

Sekä 2/16 että 3/16 tahdit lyödään yhteen, mikä aiheuttaa ainakin prima vista -tilanteessa voimakkaan stressireaktion, koska tahtiosoitus vaihtelee epäsäännöllisesti ja lyöntejä on visuaalisesti hankalaa erottaa toisistaan, koska kapellimestari näyttää joihinkin tahteihin aksentteja, mikä vaikuttaa jossain määrin lyöntien korkeuteen, nopeuteen sekä aggressiivisuuteen.

Oleellista soittajan kannalta onkin hallita peruspulssi, eli se mitä 2/16 ja 3/16 tahtilajit pitävät sisällään. Molemmilla on tarkka kesto, ja niiden sisällä on tietyillä iskuilla soittamista. Otetaan käyttöön vanha kunnan kuoronjohtokurssilla(!) opittu pullapiirakka-metodi. 2/16 esitetään sanalla "pul-la" ja 3/16 sanalla "pii-rak-ka".

Seuraavaksi käydään harjoittelemaan lyöntitekniikkaa oikealla kädellä vaikkapa pöytää vasten: yksi lyönti jokaista tahdin ykköstä kohti pöydän pintaan, rekyylit sopivasti eri korkeudelle: "pul-la" matalalle ja "piirakka" korkealle. Metronomi asetetaan naputtamaan kuudestoistaosia, ja ääneen lausuen lyödään oikealla kädellä tahtia. Harjoitellaan vaihtuvia tahtilajeja vapaasti improvisoiden: Vaikkapa: Pulla-piirakka-piirakka-piirakka-pulla-pulla-piirakka jne. Helppoa?.

Seuraava vaihe on lukea nuottia lukemalla tahteja ääneen, ja lyömällä tahtien ykköset...siis

192 **pulla-piirakka-pulla-piirakka-piirakka-piirakka-**
193 **pulla-piirakka-pulla-piirakka-piirakka-piirakka-**
194 **pulla-piirakka-piirakka-piirakka-pulla-**
195 **pulla-piirakka-piirakka-piirakka**
196 **pulla-piirakka-piirakka-piirakka-**
197 **piirakka...**

The image shows a page of a musical score for Igor Stravinsky's 'Uhritanssi'. The score is for a full orchestra and includes parts for D.C. (Drum), Fl. I, Fl. II, Vla. (Violin), Vcl. (Violoncello), and Cb. (Contra Bass). The music is in 2/16 and 3/16 time signatures, with various dynamics and articulations. The score is numbered 192-197, corresponding to the text above. The notation includes notes, rests, and dynamic markings like 'mf' and 'f'.

Vaikeusastetta voi lisätä edelleen naputtamalla vasemmalla kädellä bassostemmasta soitettavat nuotit (äskeisessä ne on lihavoitu!).

Opeteltuamme stemman näin lukemalla valmiiksi, olemme valmiita siirtymään harjoituskoppiin soittimen kera ja lopulta soittamaan stemman orkesterissa, ja siten valmiita tiedostamaan sudenkuopan, miksi päädyin kirjoittamaan tätä artikkelia.

Tositilanteessa ongelmatahteja ovat erityisesti ne, joissa on kaksi 3/16 -tahtia peräkkäin: soittamista ensimmäisen ykkösellä ja toisen kakkosella. Jostain syystä suurin osa soittajista tuppaa soittamaan tämä jälkimmäisen tahdin kakkosiskun aavistuksen verran liian aikaisin.

Erlaisia selityksiä voi keksiä, voi olla että puhaltajat jäävät hengityksen takia aavistuksen jälkeen, ja kapellimestari yrittää saada heitä soittamaan aikaisemmin terävöittämällä lyöntiä, seurauksella, että bassot, fagotit ja timpani pyrkivät soittamaan juuri niinkuin lyödään, ja soittavat siten liian aikaisin puhaltajiin nähden.

Ratkaisuja? Olisi aika hieno ajatus, että kapellimestari ja orkesteri toimisivat kuin hyvin rasvattu sveitsiläinen kello. Mutta orkesteri ei ole koskaan kone, paikalla on parhaimmillaankin yli sata mutta erilaisessa vireystilassa olevaa soittajaa, ja toiminta hyvin inhimillistä.

Lähtökohdan pitää olla se että soitetaan oikein, mutta jääräpää ei saa olla.

Niin monimutkaiselta kuin Kevätuhrin partituuri tässä kohtaa näyttää, sen perusidea on kuitenkin hyvin yksinkertainen: kun bassot, fagotit ja timpani eivät soita, puhaltajilla ja yläjousilla on soittamista ja päin vastoin. Olisiko mahdollista, että hiukkasen kuunneltaisiin mihin väliin ollaan soittamassa, stemma ei ole mitenkään erityisen vaikea, joten kuuntelemiseen pitäisi olla aikaa. Kamarimusiisointia siis: tempo saattaa hiukan elää suuntaan jos toiseen, mutta kokonaisuus pysyy silti kasassa.

Sama periaate pätee säestämiseen yleensäkin: melodialla on sisäinen pulssi ja hengitykset,

joiden mukaan komppi kulkee täsmällisesti, siten että rummut ja basso soittavat keskelle iskua (mitä naulalle käy, jos et lyö keskelle kantaa?) Tangomarkkinoillakin tämä saisi joskus päteä, niin nähtäisiin, kuka oikeasti osaa hommansa!

Alkuperäisestä aiheesta päästiin siis aika kauas, mutta taisimme löytää totuudenjyvän: toisinaan kapellimestari luottaa siihen, että säestävät soitinryhmät pitävät homman kasassa, ja ohjailee melodiana. Tämä vuorovaikutus menee rikki, jos yritetään soittaa pilkulleen lyönnin mukaan.

Filharmonian perusta: kapellimestari ei ole metronomi.

* * * * *

Berliinin filharmonikkojen entinen konserttimestari Leon Spierer piti Oriveden leirillä taannoin luentoa orkesterisoittajan työstään, ja hän kertoi orkesterisoittajan kultaisen säännön. Siinä on kaksi kohtaa:

1. Kapellimestari on aina oikeassa
2. Jos jostain syystä kapellimestari on väärässä, katso sääntöä numero 1.

* * * * *

Miika Asunta

PS! kerta vielä, ja teos loppuun:

¹⁹²pulla-piirakka-pulla-piirakka-piirakka-piirakka-
¹⁹³pulla-piirakka-pulla-piirakka-piirakka-piirakka-
¹⁹⁴pulla-piirakka-piirakka-piirakka-pulla-
¹⁹⁵pulla-piirakka-piirakka-piirakka-
¹⁹⁶pulla-piirakka-piirakka-piirakka-
¹⁹⁷piirakka-_{2/8}pulla-pulla-_{3/16}piirakka-piirakka-pulla
¹⁹⁸pulla-piirakka-piirakka-piirakka-pulla
¹⁹⁹piirakka-piirakka-piirakka-piirakka-pulla
²⁰⁰piirakka-piirakka-piirakka-piirakka-pulla
²⁰¹_{5/16}pulla-piirakka_{3/4}YK-SI KAK-SI KOL-ME
 YK-SI KAK-SI KOL-ME - YK

pulla = 2/16

piirakka = 3/16

YK-SI, KAK-SI, KOL-ME = 1/4 = 2/8

YK, KAK, KOL, SI, ME = 1/8 = 2/16 = pulla

mustavalko kontrasti

D'ADDARIO Helicore 125 €
Orchestral Series (light/medium/heavy)
Solo Series (medium)
Hybrid Series (medium)
Pizzicato Series (medium)

SONATA 1.665 €
Kokopuiset kompletit
koot: 1/8 - 3/4

PIRASTRO Permanent 145 €
Orchestral-kiellisarja

SONATA 185 €
Laadukas 4/4 topattu
Gig Bag

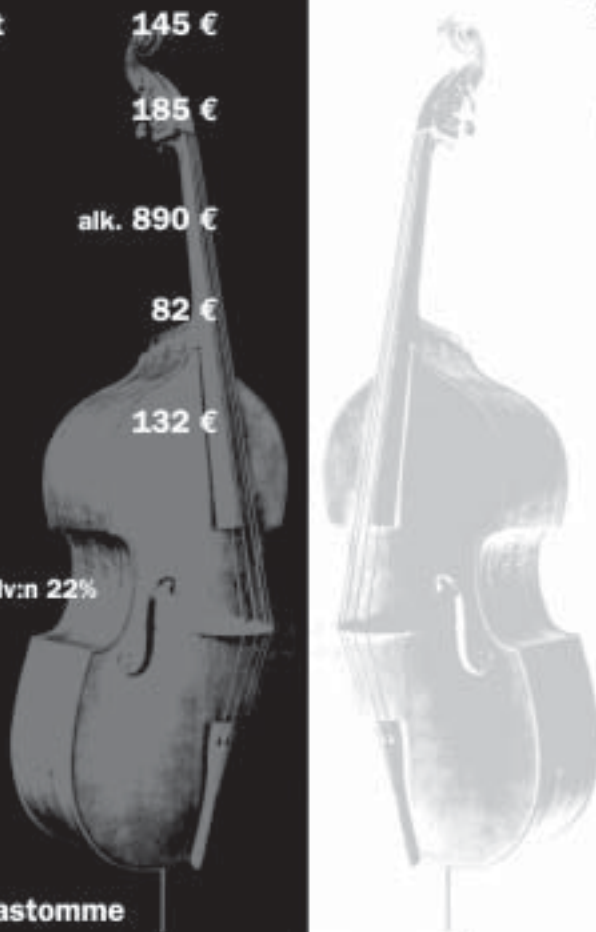
CARBOW alk. 890 €
Hiilikuitujouset

SONATA 82 €
Jousikotelo suojuksella
ja olkaremmillä

S.D.SYSTEMS 132 €
PU-4 mikrofoni
(4 erillistä mikrofonia)

Tarjoushinnat sisältävät alv:n 22%

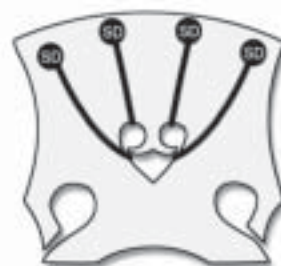
Tutustu Jousisoitinosaostomme
laajaan valikoimaan!

D'Addario

PIRASTRO
PERMANENT

sd systems
INSTRUMENT MICROPHONES

Woodwinds

tarkoittaa kontrabassoja ja sen tarvikkeita.

Pikkubassopaketit
(1/10, 1/8 ja 1/4) alk. 1430 e

Unkarilainen 3/4 paketti 1650 e

Lukuisia erikokoisia kontrabassoja aina
tarjolla, myös vanhoja soittimia

Runsa valikoima jousia, stakkeleita,
kielenpitimiä, talloja, pinnapuita,
otelautoja, viritysmekanismeja,

Tiedustelee

Vastaamme kernaasti
kysymyksiisi

Woodwinds Ky

Albertinkatu 17, 00120 Helsinki

puh. 09-6812 150

fax 09-6812 1555

matti.helin@woodwin.pp.fi

www.woodwinds.fi

avoinna ark. 10-17, la 10-14
ma suljettu

Tervetuloa!

